

Udvalgets spørgsmål til udenrigsministeren og dennes svar herpå er optrykt som bilag 2 til betænkningen.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (V, S, KF og RV) indstiller beslutningsforslagene til *forkastelse*.

Et *mindretal* i udvalget (DF) vil redegøre for sin stilling ved beslutningsforslagene 2. behandling.

Et *andet mindretal* i udvalget (SF) indstiller beslutningsforslagene nr. B 8, B 9, B 10, B 13 og B 14 til *vedtagelse uændret*. For så vidt angår nr. B 11, vil mindretallet ved 2. behandling stemme hverken for eller imod beslutningsforslaget.

Et *andet mindretal* i udvalget (EL) indstiller beslutningsforslagene til *vedtagelse uændret*.

Enhedslisten har noteret sig, at regeringen ikke er indstillet på at tage yderligere initiativer til nedbringelse af EU's demokratiske underskud.

Regeringen har i sit udspil til EU-konventet og de kommende traktatforhandlinger alene stillet forslag om flere åbne ministerråds møder, men derudover er det småt med initiativer.

Svarene på udvalgsspørgsmålene, som er optrykt i denne betænkning, viser, at det også er helt mikroskopisk, hvad regeringen vil gøre for at mindske det demokratiske underskud i EU's overnationale institutioner.

Den triste situation er derfor, at når den danske regering i realiteten har opgivet at gennemføre demokratiske reformer i EU, så vil der næppe være andre regeringer, som vil gøre det. Og det betyder, at EU's demokratiske underskud vil vokse.

I forhold til B 8 – om aktindsigt og offentlighed i EU – får man kun en opremsning af indholdet i forordningen om aktindsigt, som netop ikke har løst problemerne, men tværtimod åbnet for en uendelig række af undtagelser, helt afhængigt af Kommissionens skøn. En formulering som »Danmark arbejder i Rådets informationsarbejdsgruppe for en liberal anvendelse af aktindsigtsforordningen« er helt utilstrækkelig. I forhold til det omfattende problem med lobbyister – beskrevet i B 9 – er det direkte pinligt, at en regering og en statsminister, som snakker meget om åbenhed og indsigt, kan opfatte en registrering og kortlægning af magtfulde lobbyister som et problem i forhold til f.eks. »...foreningsfrihe-

den. Regeringen skønner det ikke hensigtsmæssigt at registrere diverse aktørers virksomhed«. EL har i beslutningsforslaget bemærkninger dokumenteret den store indflydelse, som specielt erhvervslivets lobbyister har på udformningen og ændringer af EU's direktiver og forordninger. Men det bekymrer tilsyneladende ikke regeringen så meget, at der er grund til som minimum at indføre regler om lobbyisme, der svarer til dem, der eksisterer i USA.

Vedrørende forslaget om øget demokrati i EU's komiteer, B 10, kan regeringen kun love, at man vil foreslå »en yderligere forenkling af regler og procedurer« samt arbejde for »gennemsigtighed og enkelhed«. Den forenkling, som komiteologif afgørelsen fra 1999 er udtryk for set i forhold til den fra 1987, er til at overskue. Der er intet udspil i forhold til den stigende magtkoncentration og lovuddelegering, som finder sted fra Rådets side i forhold til at give disse udemokratiske komiteer mere magt og flere sager til endelig afgørelse. I forhold til B 11, som siger, at EU's embedsmænd ikke må udføre lobbyarbejde for at ændre den danske regerings synspunkter, mener regeringen, at det ikke er »hensigtsmæssigt at sætte grænser for EU-embedsmænds kontakt og dialog med offentligheden eller med andre aktører«, selv om forslaget handler om, at EU-embedsmænd på EU's vegne ikke må drive lobbyvirksomhed over for f.eks. danske firmaer for at få disse til at ændre den danske regerings politik i en given sag.

Et andet vigtigt forslag, B 14, som foreslår »alternative videnskabelige vurderinger i EU«, affærdiger regeringen i sit svar med, at Kommissionen er forpligtet til at sammensætte de eksisterende videnskabelige komiteer »på en pluralistisk måde (...). Det er regeringens opfattelse, at Kommissionen efterlever denne pligt«. Ingen erkendelse af, at det kan være et fagligt videnskabeligt problem, at eksperter, som f.eks. står på firmaers lønningsliste som betalte medarbejdere, samtidig også kan optræde som faglige specialister i EU's videnskabelige komiteer til at bedømme – i princippet – det samme firmas erhvervsbetonede ansøgninger om godkendelse af produkter etc. i Europa-Kommissionen.

EL er godt klar over, at der fra dansk side er fremsendt forskellige forslag til mindre reformer til EU-konventet, men vi ser dem kun som et »kradse i overfladen«. Der er f.eks. ikke kommet